

[Kulturministeren]

sker, der skulle bestemme, hvad folk skal oplyses om. Det er ikke rigtigt. Jeg mener lige bestemt, at denne lovgivning lægger sådanne rammer, at den giver mennesker – også færre end 12 mennesker – mulighed for at kunne tage et initiativ, sætte noget i gang, hvor det ikke er kommunen, der bestemmer, hvad de skal oplyses om. Så jeg mener, konstateringen er forkert, og derfor er det rigtigt at få rettet det på stedet.

Hr. Stillinger nævnte også spørgsmålet om ankemulighederne, og også andre har beskæftiget sig med dem. Jeg kan roligt sige, at det er noget, vi har overvejet og drøftet meget grundigt i Kulturministeriet. Vi vil gerne, som de fleste vel vil, søge at få den mindst mulige administration knyttet til feltet. Derfor har vi valgt denne model med et folkeoplysningsudvalg, som har hovedansvaret for væsentlige dele af folkeoplysningsloven, men sådan at der er en ankemulighed – i dette tilfælde til kommunalbestyrelsen.

Det er rigtigt, at kommunalbestyrelsens suveræne ret til at fastlægge det økonomiske niveau med skyldig hensyntagen til de forpligtelser, der ligger i øvrigt i en række bestemmelser, ikke kan ankes, men kommunalbestyrelsens afgørelse på området, som måtte stride imod den forvaltning af loven, som den har ansvaret for, kan selvfølgelig på sædvanlig vis ankes til Tilsynsrådet. Som sagt har vi selv været meget opmærksom på problemet, men vi finder, at det, som det ligger her, er en rimeligt god udgang.

Hr. Helge Sander rejste spørgsmålet om folkeoplysningsudvalgets sammensætning. Også det har jo været drøftet indgående af alle, der har interesseret sig for denne sag, og nu har vi valgt noget, som jeg også forstod på hr. Helge Sander han var enig i var en god model. Men naturligvis kan vi altid undervejs drøfte det spørgsmål.

Hr. Helge Sander har ligesom fru Eva Møller rejst spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet. Det er i lovforslaget fastsat til den 1. august 1990, men på det punkt mener jeg vi kan være fleksible. Der er også i høringssvarene givet udtryk for, at det vil være klogt at vente til 1. januar 1991. Der er givet udtryk for, at man kunne sætte det i gang i flere tempi, at den styringsmæssige del blev sat i gang måske til august 1990 og loven i øvrigt til januar 1991. Det synes jeg man med god grund kan se nærmere på i udvalget, og jeg bidrager naturligvis gerne med nødvendige oplysninger.

Fru Marianne Jelved var jeg i det store og hele enig med. Den ros skal hun have!

Fru Jette Pors sagde, at CD havde forpligtet sig til besparelser på finansloven. Dertil vil jeg kun sige: Det var en meget beskeden tilkendegivelse, men jeg lagde også mærke til, at fru Jette Pors sagde: Så vidt hun var orienteret. Men det er rigtigt, at der ligger en forpligtelse for dem, der har vedtaget lovgivningen.

Når fru Jette Pors derimod siger, at nogle af besparelserne er umoralske, så er det måske lige stærkt nok; men lad os se på det.

Spørgsmålet om objektive kriterier bad fru Jette Pors om en fortolkning af, og jeg skal sige, at det jo netop ligger i forsøget på at sikre en lige behandling af initiativtagerne, at man ikke skal forskelsbehandle nogen, som man måske synes bedre om end andre. Alle initiativtagere, som melder sig inden for det samme virksomhedsområde, skal behandles lige retfærdigt, og derfor bruges der nogle objektive kriterier til bedømmelse af, hvordan tilskuddene skal beregnes.

Så var fru Jette Pors mere end betænkelig, forstod jeg, ved, at unge havde prioritet ved tildeling af lokaler, og dertil er kun at sige, at det er en fastholden af en allerede gældende praksis, og jeg har forstået på Folkeoplysningsudvalgets indstilling og på de fleste partiers holdning her i Folketinget, at selv om der er andre interesser på voksenundervisningens område, som skal fremmes og styrkes, så er der enighed om, at børn og unge skal have prioritet.

Det har de i lovforslaget, og det mener jeg er rigtigt, men det skal naturligvis ikke fortolkes sådan, at »de gamle« – for at bruge fru Jette Pors' udtryk – bare skal smides ud. Man finder selvfølgelig en fornuftig måde at administrere det på. Men jeg synes, det er rigtigt, som det her er lagt frem.

Hr. Lysholm Christensen, som også var mere betænkelig ved besparelserne, end jeg har været klar over tidligere – så har jeg også sagt det pænt – talte om vildskuddene, og der har været debat om det. Jeg er enig i – og ikke mindst under den egenforvaltning, der nu kommer til at gælde på området – at det selvfølgelig er vigtigt at udvise den nødvendige selvdisciplin. Men det er vigtigt, som andre har gjort, at fremhæve her, at vi ikke skal være formyndere.

Jeg advarer i øvrigt imod – ikke bare hr. Lysholm Christensen, for det er meget fremtræden-